

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.045
5 agost 2016

1'70 euros

la veu de Benicarló

JORNADA CONTÍNUA A BENICARLÓ.. O NO

Finalment, la consulta per decidir-ho, se celebrarà als centres que ho van sol·licitar el 15 de setembre.

JOAN PEIRÓ: "TÍA SIÓN"

EDITORIAL

1045

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Jornada (dis) continuada**

La Conselleria d'Educació ha publicat ja el llistat de centres que podran acollir la jornada continuada. Entre ells es troben 11 col·legis de la província de Castelló. Dos d'ells estan situats a Benicarló: l'Àngel Esteban i el Marquès de Benicarló. El llarg procés encara no ha finalitzat, atés que ara els pares hauran de votar, en el mes de setembre, si accepten la jornada contínua als centres escolars.

Molt han lluitat, sobretot l'AMPA de l'Esteban, per aconseguir la jornada contínua al centre escolar. De fet, va ser el primer col·legi del País Valencià a remetre el dossier

a Conselleria. Ningú dubta que els pares confirmen la petició. Figues d'un altre paner són les qui s'hi poden trobar al Marquès. Moltes veus són les que comenten que allí les coses no estan tan clares i que són majoria els pares que no estan per la labor de la jornada contínua. Que no tenen clar que els seus fills podran romandre al centre escolar fins a les cinc de la tarda, adaptant-se d'aquesta manera als seus horaris.

Perquè no ens enganyem. La jornada contínua suposa un esforç tant per als xiquets i xiquetes com para els seus pares. Els escolars es veuran obligats a fer la jornada d'una tirada, amb els descansos establerts per la llei. Però pares, avis i altres implicats en la cura dels menors hauran de fer un esforç per canviar l'horari "de tota la vida". Vist pel costat positiu, majors i menors tindran més temps lliure per realitzar totes aquelles tasques que suposen una maratón per les tardes: classes de ball, música, repassos, esports i un llarg etcètera d'activitats es podran realitzar de forma més relaxada... o això diuen.

Però com diu la dita, cadascú a la seua casa sap el que té. Només el temps dirà si la mesura és, o serà, bona o roïna.

"Alea jacta est", que diria Juli Cesar.

CARXOFA i PANISSOLA

Carxofa: tot un encert el reconeixement a Benito Foix i Carmen Jovaní coma a persones destacades en l'Àmbit de l'Acció Social que enguany ha atorgat el Consell municipal de Benestar Social. Enhorabona als guardonats per intentar fer que aquest món siga una mica millor. Moltes gràcies.

Panissola: als responsables de l'embolic entre la xarxa de llibres, els xecs llibres i els horaris escolars, que segurament faran que tinguem una reentré escolar d'allò més moguda. Mireu que era difícil embolicar les coses encara més després del pas dels populars, doncs s'ha pogut. Mercantilitzar l'educació mai ha estat un bon sistema per ajudar a que aquesta millore, i a les proves ens remetem, vist el que ha passat en anys anteriors. Al final tots els govern cauen en el mateix parany... regalar diners. Electoralisme! No n'aprendran mai.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

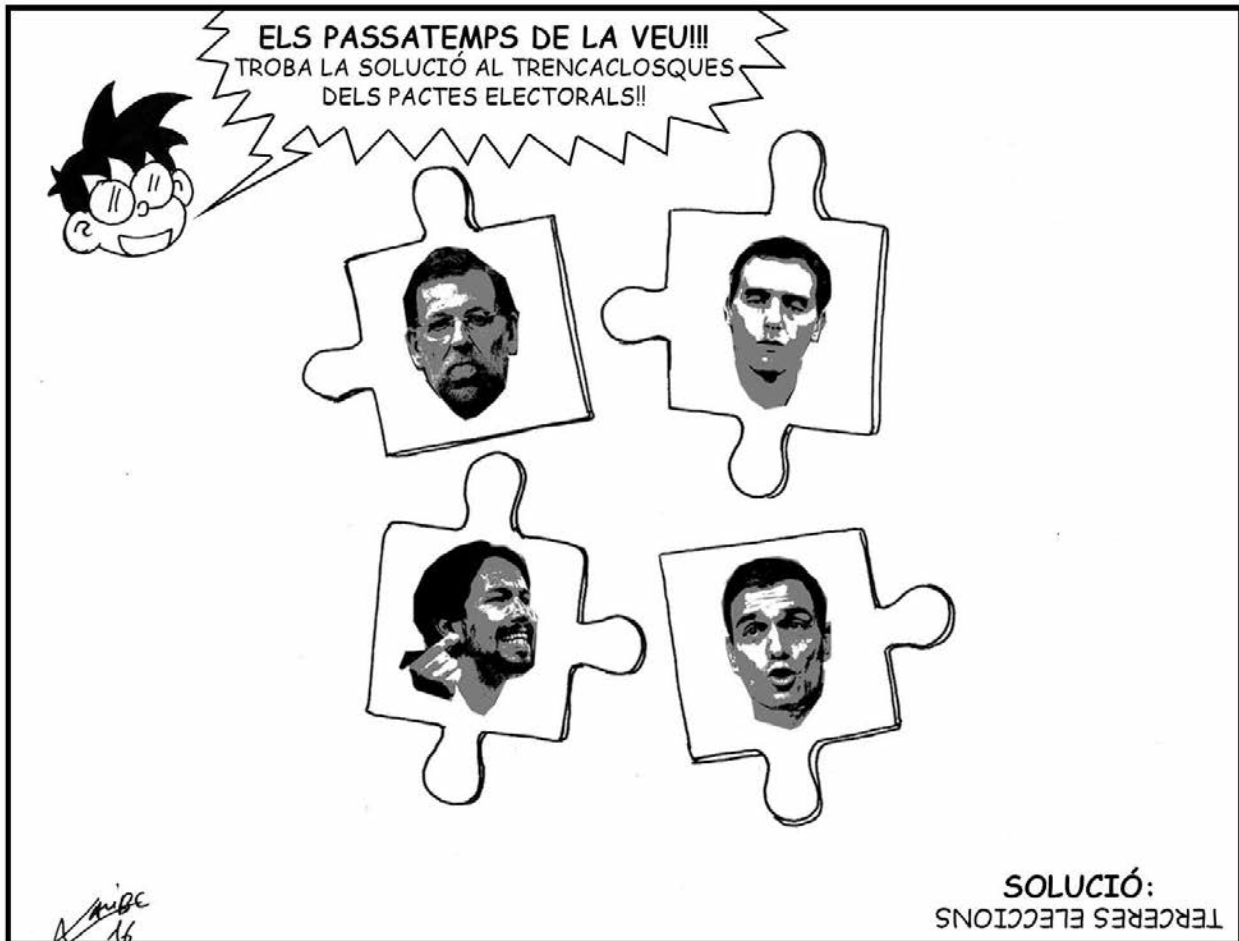
COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

La Veu de Benicarló

benicarló al dia

diario digital de benicarló

JORNADA CONTÍNUA A BENICARLÓ... O NO

textREDACCIÓ

EL PROCÉS

El procediment es va iniciar amb les sol·licituds remeses pels centres a les diferents direccions territorials. Posteriorment, s'han realitzat els informes de la Inspecció que han estat remesos per la Direcció territorial, al costat de la resta de documentació, a la Direcció General de Política Educativa de la Conselleria. Aquesta ha anat informant als centres educatius, a través d'una resolució, de l'autorització o no per iniciar el procés de consulta a les famílies. En aquests moments encara no ha conclòs la fase d'avaluació per part de la direcció general. Una vegada finalitzada aquesta fase i remeses totes les resolucions, els centres podran publicar el cens provisional fins al 8 de setembre i procedir a informar a les famílies sobre la celebració de la consulta. De manera extraordinària, en aquelles poblacions en què el dia 8 siga festiu, el termini es prorroga fins al següent lectiu. La publicació del cens definitiu es produirà 48 hores després de la publicació del cens provisional.

Finalment, la consulta se celebrarà a tots els centres el 15 de setembre. L'endemà es remetrán els resultats de l'escrutini de la consulta a les famílies a la Direcció General de Política Educativa, segons ha disposat l'Administració autonòmica. Una vegada enviats els resultats de la consulta a la conselleria, el Director General de Política Educativa dictarà, entre el 19 i el 23 de setembre, l'autorització definitiva perquè cadascun del centres educatius aplique el Pla Específic d'Organització de la Jornada Escolar que ha presentat. Les modificacions es podran engegar a partir d'octubre, i coincidiran amb el canvi de l'horari habitual de tot

el curs. L'autorització definitiva s'estendrà per períodes de tres cursos acadèmics renovables, sempre que els resultats s'ajustin a les millores previstes al pla. L'avaluació es realitzarà en funció de la incidència del nou horari sobre el procés d'ensenyament-aprenentatge i els resultats obtinguts per l'alumnat.

L'ORDRE DE CONSELLERIA

L'ordre de Conselleria estableix que les modificacions de la jornada escolar "tindran caràcter extraordinari, seran fruit del consens de la comunitat educativa i garantirán els serveis de transport i menjador, així com l'obertura de les instal·lacions des de les 9.00 del matí fins a les 17.00 hores. Igualment, els canvis hauran d'anar acompanyats d'un pla específic d'organització que incloga activitats extraescolars gratuïtes per garantir l'obertura de les instal·lacions fins a les 17.00 hores, així com la planificació dels serveis complementaris de menjador i transport que han de quedar garantits.

Sobre el finançament de les extraescolars i les crítiques d'alguns sectors que creuen que pot produir-se un greuge comparatiu amb els centres que mantenen la jornada partida, Vicent Marzá, conseller d'Educació, ha argumentat que l'administració autonòmica "no pagarà cap extraescolar tinguin la jornada que tinguin els centres, precisament per evitar que es produeixi un greuge". "No s'està generant un greuge --ha insistit--, sinó que es continua fent el que es fa precisament per evitar-ho. El que no volíem era incidir en una determinada jornada quan és una decisió del conjunt de la societat i si un incentiva un tipus determinat s'està mediatitzant la decisió i nosaltres no volem entrar en això".

ve de la pàgina anterior

El titular d'Educació ha explicat que s'obliga al fet que les extraescolars en la jornada contínua siguin gratuïtes perquè la jornada escolar és de 09.00 a 17.00 hores i en aquesta franja horària "les famílies tenen dret al fet que els seus xiquets estiguin al centre" sense cap cost. "La Conselleria el que garanteix aquí és que ningú siga discriminat per raons econòmiques perquè el seu centre té un tipus de jornada o una altra". En aquest punt, ha emfatitzat el secretari autonòmic d'Educació, Miguel Soler, que, "avui dia, un alumne que entra a les nou i surt a les cinc, no paga, si no vol, ni un euro, i el que hem dit és que seguisca així". "Per això diem que si ara un centre canvia la jornada, les famílies han de tenir garantida activitat gratuïta per no discriminar i aquí entren diverses opcions, com les AMPA, ONG o ajuntaments".

DEBAT SOCIAL

Vicent Marzá ha subratllat que la jornada escolar "no és un debat sol educatiu, sinó social". Per aquesta raó, "per presentar un projecte cal haver fet aquest debat". "Nosaltres ho vam dir des del primer dia: venim a regular-lo perquè ens havíem compromès, i fins ara sols hi havia rumors i discrepàncies. Evidentment que la normativa arriba tard perquè fa anys que s'havia d'haver fet; ho hem regulat en el primer any, però això no vol dir que tothom haja de participar ara", ha manifestat el conseller. Des d'Educació comenten que es va preguntar a centres interessats i a la Plataforma a favor de la jornada contínua d'Alacant treure la normativa ara o a l'octubre i que aquests col·lectius van preferir la primera opció perquè qui ho desitgés pogués remetre ja els seus projectes. No obstant això, ha recordat el conseller, "un pot fer ús de la normativa des d'ara i fins que estiga vigent", al mateix temps que ha demanat "tranquil·litat i, sobretot, debat en el si de la comunitat educativa".

L'OPINIO DE LA PLATAFORMA

Després de la resolució dels expedients i la concessió de dues jornades contínues a Benicarló, l'Associació Plataforma a favor de la Jornada Contínua Escolar per la Lliure Elecció, ha emès la següent nota de premsa:

PER FI LES FAMÍLIES VALENCIANES PODRAN TRIAR LA JORNADA ESCOLAR DELS SEUS FILLS

Després de gairebé 40 anys de democràcia, algunes famílies valencianes podran triar el proper 15 de setembre la jornada escolar que volen per als seus fills.

És conseqüència d'una demanda que té les seues arrels en molts pares i mares que fa més de dues dècades, ja volien triar un horari escolar més flexible, que millorés la conciliació de la vida familiar i laboral, que millorés la qualitat de vida dels seus fills.

No ens ho han posat fàcil el Govern autonòmic, ni del PP, ni ara PSOE/COMPROMIS. Ha estat i és, una travessia del desert, perquè ni tan sols existia normativa que regulés aquesta opció i la que s'ha aprovat recentment, és un conjunt d'obstacles, perquè l'administració autonòmica estava, i està, en contra. Però era un clam generalitzat que a la Comunitat Valenciana es pogués triar, ja n'hi ha prou d'una jornada escolar partida imposada, subjecta a no se sap què interessos.

Durant anys, es va acusar al professorat de voler aquesta jornada perquè així treballaven menys, la qual cosa és rotundament fals. D'altra banda, durant molts anys, les Federacions d'Associacions de Mares i Pares d'alumnes, també estaven en contra, seguim sense saber perquè. Per aquestes dues raons va néixer la Plataforma a favor de la jornada contínua per la lliure elecció. Una Plataforma, exclusivament de pares i mares de tota la Comunitat

ve de la pàgina anterior

Valenciana, que ha lluitat de forma oberta i participativa, per promoure la llibertat de les famílies a triar perquè: no existeix cap estudi determini que un tipus de jornada sigui millor que un altre, per això volem que cada centre pugui triar!

Des de la Plataforma felicitem a totes les mares, pares, docents i polítics que han treballat, dedicant moltes hores i esforços perquè més de 285 centres puguin triar.

És un moment de satisfacció, però encara falta un últim esforç, que el 55% de tots els pares i mares de cada centre votin 'Sí' el 15 de setembre. Això vol dir que el que no vagi a votar, comptarà com un 'NO' a la jornada escolar contínua, perquè el còmput es fa sobre el cens total. És l'últim obstacle que l'administració autonòmica ha creat per evitar la implantació de la jornada escolar contínua, però anem a demostrar-los que no és un caprici, que milers i milers de famílies volen i tenen dret a triar. Així és que una vegada més, pares, mares, mestres i equips directius hauran de fer un esforç perquè els pares vagin a votar majoritàriament.

Finalment, no volem oblidar-nos d'aquells centres amb aules de 2 anys, als quals encara els han complicat més el poder triar la jornada escolar, estem segurs que el devessall de jornada contínua va a ser tal que per fi els responsables polítics d'educació entraran en raó.

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló

aviva
Agència de Promoció del Valencià

UN ASSAIG DE SÍNDRIA MARCA TENDÈNCIES PER LA CAMPANYA 2017

text REDACCI

Benihort ha dut a terme un nou assaig de síndria, amb la finalitat de conèixer quines varietats tenen major rendiment pel llaurador i poder comercialitzar també en futures campanyes aquelles que s'adapten millor a la demanda del mercat. Importants multinacionals del sector s'han interessat en aquest estudi, que es va donar a conèixer en les II Jornades de Síndria Benihort, i que s'aplicarà en la propera campanya 2017. Firmes comercials, clients, socis i personal tècnic de la cooperativa van estar presents en l'exposició d'aquest assaig que ha estudiat aquelles varietats que, per calibre i producció, s'adapten més a les exigències del mercat.

L'estudi es va iniciar a finals d'abril en un terreny de 7.000m² de la partida Surrach, propietat del soci de Benihort, Eduardo Arín. "En ell es van plantar 2.254 plantes, procedents del nostre planter i la recerca abasta fins a 31 varietats del tipus de síndria Boston, Style i Mini, que les seues característiques inclouen, tant síndria blanca rayada i negra sense llavors de diferents grandàries, així com els seus pol·linitzadors", tal com ha descrit el tècnic d'Hortalisses de la cooperativa, Javier Rillo. Rillo també ressalta que "la tendència del mercat és demandar síndries de calibres petits, d'uns dos quilos, i és una cosa que hem tingut molt en compte en aquest assaig". A més, se sent satisfet d'aquest estudi perquè "es tracta d'un treball fet en equip, en el qual s'ha implicat des del personal del nostre planter, passant pel soci que s'ha oferit a deixar-nos els seus camps, fins als nostres tècnics i també importants empreses de llavors".

VICENT PARÍS, NOU PRESIDENT DE BENIHORT

text i foto REDACCI

Benihort compta amb nou president. Es tracta de Vicent París, un soci vinculat des de sempre a la cooperativa benicarlanda que presidirà el Consell Rector durant els propers 4 anys.

París, que substitueix a Miguel Pellicer en el càrrec, es dedica professionalment a l'agricultura des de fa 10 anys, en concret, a la citricultura. Vicent París té 54 anys i és fill de soci. Des de petit coneix d'a prop el treball de Benihort, ja que el seu pare va ser cap de vendes del servei d'Hortalisses en la dècada dels 70, però, a més, París també va treballar en la seua joventut en la campanya del tomàquet de la cooperativa i, més endavant, en el departament d'Administració. Després de dedicar bona part de la seua vida professional a un negoci familiar de mobles, fa 10 anys va tornar al treball en el camp i actualment és soci-productor de l'àrea de Cítrics de la cooperativa, treballant varietats tant primerenques com a tardanes, com clemenules, clemenvilla, lanelate i valències, entre unes altres. "Em vaig incorporar a aquest treball impulsat per la il·lusió de gestionar els camps familiars de cítrics i de fer de la citricultura la meua professió", explica. En aquest sentit, veu el futur de la citricultura "treballant per modernitzar les explotacions i perquè els joves s'incorporin a l'activitat agrícola, a més d'intentar millorar la planificació".

Pel que fa al seu càrrec com a president de Benihort per als propers 4 anys, Vicent París, assenyala: "He vist créixer i superar-se a Benihort des de menut i valoro l'esforç que han fet tots els socis i sòcies, al costat de l'equip directiu i empleats, per convertir-la en la gran empresa que és a dia d'avui, per la qual cosa em sento molt orgullós de poder representar a la nostra cooperativa. El meu desig és aportar el meu gra de sorra per seguir potenciant cadascuna de les seves àrees i que seguisca creixent i evolucionant".

Festes lliures d'agressions sexistes

text i foto REDACCI

La Regidoria de Benestar Social, amb la col·laboració de la Coordinadora de Penyes, ha posat en marxa la campanya «Si et dic no, vull dir no», enfocada a prevenir i evitar qualsevol tipus de violència sexista. La campanya s'adreça a tota la ciutadania, per tal que s'implique en la construcció de la igualtat entre dones i homes.

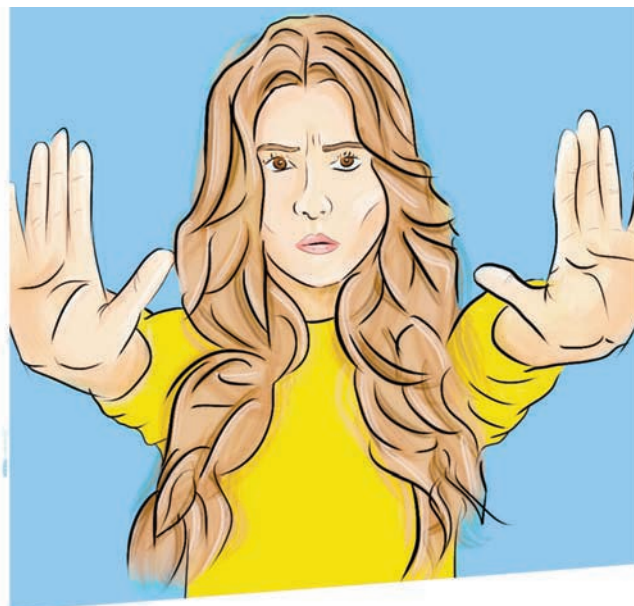
L'escalada de falta de respecte cap a les dones que es produeix en grans esdeveniments, emparada per l'ambient festiu i els excessos, s'ha convertit últimament en motiu de preocupació i també de reivindicació social. En aquest context, i per segon any consecutiu, l'Ajuntament de Benicarló ha llançat la campanya «Si et dic no, vull dir no», amb el compromís de prevenir i eradicar les actituds i els comportaments sexistes, sensibilitzar a la ciutadania i activar la resposta davant d'aquestes situacions. La campanya està dissenyada des de la Regidoria de Benestar Social i la Unitat de Prevenció Comunitària de Conductes Addictives de l'Ajuntament de Benicarló (UPCCA), i compta amb la col·laboració de la Coordinadora de Penyes.

La regidora de Benestar Social, Marta Escudero, ha dit que «la violència sexista té moltes formes i es manifesta en múltiples àmbits i espais, però sempre és una expressió de la desigualtat entre homes i dones, on l'home se situa per sobre de la dona i viola els seus drets». Les Festes Patronals de Benicarló, a més d'un moment de diversió i convivència per a tota la ciutadania, «també són ocasió i escenari d'agressions sexistes de diversa índole i gravetat. En ocasions es produeixen actituds i conductes que des de la desigualtat poden arribar a l'ofensa, la intimidació, l'abús o l'agressió», ha remarcat la regidora.

No sempre es tracta de casos extremadament greus, on s'arriba a l'agressió sexual i la violació. També cal parlar d'altres conductes que es normalitzen al mateix temps que es busquen excuses per disculpar-les o justificar-les: «havia begut, ella va provocar, sembla que ho anava demanant, no és per a tant...» Per això moltes vegades, passen desapercebudes. En aquest sentit, Marta Escudero ha remarcat que «poques persones es fixen en aquestes conductes o no se'ls dona importància, però cal tenir clar que no es pot tolerar cap tipus de conducta sexista, perquè cap situació justifica una agressió».

Comentaris grollers sobre el cos, bromes sexuals, fer fotografies sense consentiment, proximitat excessiva, arraconar, tocaments intencionats no acceptats de determinades parts del cos, formen part d'aquest ampli catàleg de comportaments que també són agressions sexistes. «Agressions són també comportaments verbals i físics, en funció de la condició sexual d'una persona, que ofenen, humilien, intimiden o envaeixen el cos d'aquesta persona», ha conclòs la regidora.

La campanya s'adreça a tota la ciutadania per tal que s'implique en la construcció de la igualtat entre dones i homes. No és una campanya només per a dones, ni és una campanya contra els homes. Pretén ser una campanya per a tots i totes,

SI ET DIC NO, VULL DIR NO!

La festa, sense sexisme ni discriminació.

Organitzat per: Ajuntament de Benicarló i Col·laborat per: Coordinadora de Penyes

i per tal que tots i totes adoptem una actitud activa front a les agressions i els comportaments sexistes.

La regidora de Benestar Social ha subratllat també que «assetjar no és lligar, si no et segueixen el rotllo és millor que no insistisques. Estar sota els efectes de l'alcohol o una altra substància ni justifica ni excusa l'abús. No és No».

La campanya compta amb la col·laboració de la Coordinadora de Penyes. La cartelleria i els adhesius editats per l'Ajuntament estaran enguany molt presents a les diferents carpes i activitats de les Penyes, segons ha confirmat el seu president, Eloy Cerdá.

L'objectiu final de la campanya, tal com ha detallat Marta Escudero, «és aconseguir la resposta ciutadana necessària per aconseguir unes festes lliures d'agressions sexistes en les quals tots i totes puguem gaudir dels espais amb seguretat i en llibertat».

BAIXA L'ATUR AL JULIOL

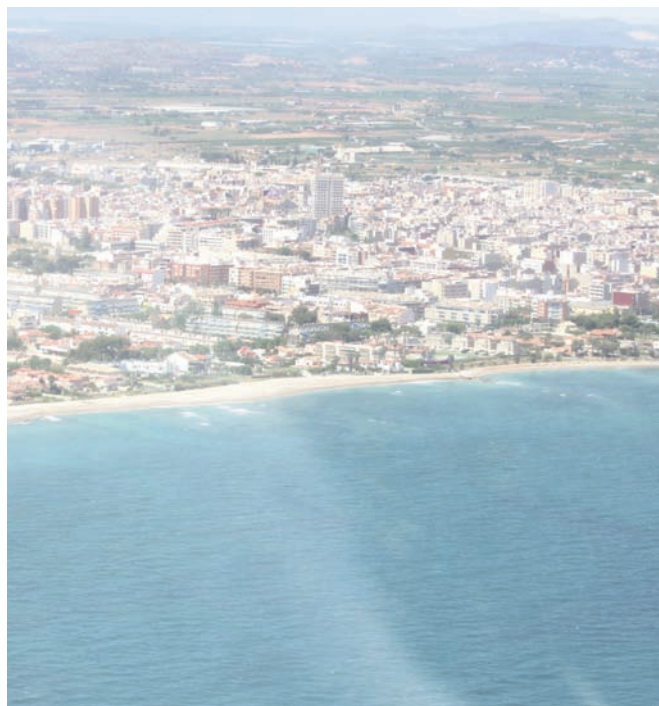
text i foto REDACCI

La província de Castelló ha rebaixat en prop de mil persones les llistes de l'atur en el mes de juliol gràcies a l'estirada del sector serveis mogut per unes quotes de turisme de rècord aquest estiu.

Segons les dades aportades pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social a la província de Castelló, el mes de juliol es va tancar amb 45.968 aturats, un 2 per cent menys que en el mes de juny i un 11,59 per cent menys que al juliol de 2015 (quan eren 51.997). No obstant això, la comparativa respecte a l'any passat deixa una baixada de l'atur menor que en el mateix període (al juliol de 2015 van ser 1.550 aturats menys) encara que llavors no s'havia rebaixat encara la barrera de 50.000 aturats. Així, les dades apunten a una reducció en les llistes de sol·licitants d'ocupació de 937 persones només durant el mes que acabem d'acabar, de les quals 603 pertanyien al sector serveis; 177 eren aturats de la indústria; 82 de l'agricultura i 9 de construcció. El col·lectiu sense ocupació anterior s'ha reduït en 66 persones respecte al mes de juny.

Del conjunt d'aturats a Castelló, 20.131 són homes i 25.837 són dones, i gairebé tots ells (un total de 42.357 entre homes i dones) tenen més de 25 anys.

Per la seva banda, del total de sol·licitants de treball (45.968 persones), un total de 12.011 pertany al col·lectiu d'estrangers.

En el marc del País Valencià, la província de Castelló amb una baixada mensual del 2 per cent de l'atur, està per sobre de la mitjana en el nostre territori, que estableix la reducció de la desocupació en un 1,72 per cent respecte a juny. Un total de 431.118 persones a les tres províncies segueix buscant treball encara que són 7.545 menys que en el mes de juny i 42.762 menys que al juliol de 2015.

PLA D'OCUPACIÓ DEL MAESTRAT

text REDACCI

Una bona part de les localitats del Baix Maestrat han decidit actuar de forma conjunta per impulsar l'ocupació entre els seus ciutadans: Peníscola Vinaròs, Benicarló, Alcalà de Xivert, Santa Magdalena, Càlig, Sant Jordi i Sant Rafael. A més, el pla compta amb el suport d'organismes com la Taula del Sénia, el Servef, els sindicats UGT i Comissions Obreres, associacions d'empresaris, la Confederació d'Empresaris de Castelló o la Pymec.

A la presència dels principals actors socials s'uneix la varietat de sigles polítiques que governen en les localitats inscrites, amb alcaldes del Partit Popular, el Partit Socialista i Podem. Una vegada es faci oficial la inclusió de tots els ajuntaments i sectors implicats, es preveu que arriben els primers contactes de coordinació amb la finalitat de donar com resultat una anàlisi de la situació exacta de l'ocupació en la part litoral del Baix Maestrat, i establir actuacions que redunden en la creació de llocs de treball i la millora de les condicions dels empleats.

Més comarques de la província han apostat per la fórmula dels pactes per l'ocupació, com és el cas de la Plana Baixa, amb una presidència rotatòria entre els municipis adherits i un consorci gestor que coordina la labor dels polítics, organitzacions i agents d'ocupació (AEDL).

En aquest cas, disposa d'un pressupost aportat en funció de la població de cada localitat, i es va sol·licitar ajuda al Consell per disposar de personal gestor i administratiu. Cada localitat desenvolupa les seves iniciatives, com a tallers d'ocupació subvencionats per la Generalitat o plans de contractació temporals.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

El nom i la cosa

Ho vam llegir a la premsa literalment: «El gos parc del carrer del Mestre Miguel García Ochoa ha quedat de nou obert al públic després d'alguns treballs de millora. L'Ajuntament treballa en l'adequació d'un altre gos parc a la zona del Pavelló Poliesportiu». Sembla que els urinaris públics per a gossos comencen a tenir el seu lloc en la fisonomia del poble. De tota manera, mentre acaben de perfilar la seua instal·lació estable, per si no us arriba a temps, sempre us queda l'altre que hi ha al costat de les mongetes. Això sí, eixe no està tan ben senyalitzat. Una última curiositat sobre els cagadors de gossos, abans se'n deien *pipi can* i ara *gos parc*. Com no se'ls ha acudit posar-li parc acventura. Mira que som ridículs! Com deia Eugenio en els seus acudits, que al formatge li diguen quesu... és per fer-s'ho mirar. Tan fàcil com era parc de gossos o parc caní, uns noms que a més ens

estalvien la referència a les funcions escatològiques dels animals!

Serveis bancaris

Parlant de fer les necessitats a la via pública, ens han explicat que un problema semblant tenen igualment a la zona de la parada de l'autobús que va a Peníscola, davant d'una sucursal bancària a la plaça Constitució. Molts usuaris del transport públic es queixen que la zona s'ha convertit en un comú més que fastigós i ningú hi posa remei. Resulta ser que a l'entrada de la sucursal bancària, en concret a la zona dels caixers, sol acudir a dormir un indigent que ja l'ha convertit en el seu recer habitual. I, com no, si allí s'ha fet la casa, les latrines no poden estar molt lluny. I les té al costat de la parada del bus, al primer cantó que troba. El terra està fet un fàstic i la pudor s'escampa deixa col·locats els usuaris que agafen l'autobús de

matinet. A vore, que utilitze l'entrada del banc per dormir, fins i tot, té la seua lògica, és un lloc segur, no? Ara bé, fer de la zona el seu cagador particular, doncs ja es passar-se'n una mica. I si les autoritats ho saben i no fan res... Tal volta és hora que busquen una solució abans que algú prengui mal. Nosaltres només ho contem com a problema que és... i que es pot fer més gran.

L'àncora i els retalls

De veritat que ha quedat bé la remodelació que han fet a la zona del Gurugú (per cert, a costelles dels benicarlandos, no de Costes, que en principi se n'havia de fer càrrec i que ha preferit no augmentar el dèficit de l'Estat). Hi ha quedat una àrea d'esgàmbit per a desfer-se els genolls fent *running*, per a fer córrer els gossos o traure l'home i els xiquets a passejar. Només hi ha un detall que ho amarga i en això ens havíem de fixar nosaltres, ma que som! Resulta que el rètol que indica la procedència de l'àncora monumental que presideix la terrassa és totalment il·legible. A qui se li ocorre posar un cartell amb lletres adhesives de plàstic! Si volem testimoniar la gratitud i reconèixer el mèrit dels mariners que la van extraure i la van donar a l'Ajuntament, no hi ha més que posar una placa com pertoca. Per les mides no cal patir: amb els retalls de la que hi ha a la façana de l'Ajuntament n'hi hauria hagut prou.

[ve de la p gina anterior](#)

Més complicat, impossible.

Tenim entés que algunes escoles del poble han sol·licitat a la Conselleria del ram la jornada continuada i que s'ha engegat un bon debat entre partidaris i detractors de la proposta. Pel que hem pogut saber Educació ja ha autoritzat que dos de les nostres escoles puguin fer aquest horari i, en conseqüència, aquest curs hi haurà uns centres amb horari continuat, d'altres amb la sortida a les 16:30 i, per acabar-ho d'embolicar, els que mantindran el final de les classes a les 17:00h (o això pretenien). Osti tu, quin desgavell! La torre de Babel horària! Cadascú a la seua bola i els pares corrent darrere a vore si l'agarren. Ja voreu l'embolic que es muntarà quan els menuts isquen tots a hores diferents. Si aquesta mena de campe qui puga ja pot resultar embolicat, què en pensaran els municipals que han de controlar el trànsit davant dels centres educatius a les hores d'entrada i d'eixida? El regidor d'Educació, que també ho és de governació i per tant també de policia, ¿els farà un horari especial, diferenciat per escoles i per horari de sortida, ben apanyat, perquè sàpiguen a quina escola han d'anar i a quina hora? Ja es poden posar post-its a les finestres del cotxe els municipals, per no embolicar-se i aparèixer a cada lloc a l'hora que toca. Aquestes novetats són boniques, ja se sap que canteret nou fa l'aigua fresca, però baixem a terra: mentre no comencem a racionalitzar la jornada laboral dels progenitors és suïcida canviar a gust del personal l'horari escolar dels fills.

Fulletons de l'estiu

Per cert, parlant d'açò dels horaris, també hem sentit que a les dos escoles a les quals Conselleria els ha deixat fer el canvi d'horari, ara al setembre hauran de preguntar als pares en referèndum si ho accepten o no. Si ja tenen aprovat l'horari

continuat, ara què han de votar? Que no l'havien triat ells mateixos? Doncs no ho entenem. I si després resulta que pel que fora, a la votació dels pares surt que no volen canviar (tenim entés que una de les escoles que ho ha sol·licitat no ho té massa clar), refaran els horaris del mestres abans de començar el dia 8? A quin dels horaris antics, al de les 16:30 o al de les 17h? I com s'ho faran, si ja ho tenen tot programat amb l'horari nou? A vore, no és una qüestió d'uniformitat horària, però si de posar una mica de seny i mirar d'anar tots a una, no? En fi, embolica que fa fort! Com que no hi ha coses més importants a què dedicar els esforços... Ah, i per vergonya no entonarem ara la cançó de l'estiu: la popular Xarxa Llibres.

Es fa llarg esperar

Gràcies a les noves tecnologies ja sabem que podem descobrir des de la realitat més amagada del

cervell humà als pokèmons que pul·lulen entre les parades del dimecres. Ho podem vore tot i documentar-ho tot. Els moments més brillants de la creació artística, els avanços científics a l'instant en què es materialitzen i les pèrdues de temps amb l'emoció del moment. I per si faltava poc tenim eines com el Facebook per publicar als quatre vents virtuals els primer deslligo que se'ns ocorre. Mireu l'exemple que ens fan arribar precisament a través d'una xarxa social. El regidor Benjamín Martí comparteix la fotografia de la porta de la secretària d'alcaldia, en concret la imatge buida de l'espera abans de la junta de portants de cada dilluns. Ell ha arribat el primer i ens fa saber que és el més formal, que els altres són uns dropos o que s'han adormit. També aprofita per fer una mica de campanya i posa la carpeta del partit en primer pla. Au, ja ho sabem tots, ja ens en podem anar a la platja més tranquils.

Tia Sión

text JOAN PEIRÓ

Vaig escriure estes línies unes hores després de conèixer la notícia de la mort de la Tia Sión, mentre observava la foto que les acompanya. Però vaig preferir no publicar-les. No sabia explicar-vos ben bé perquè. Crec que em semblava que si les imprimia, contribuiria a fer realitat una cosa que senzillament no podia ocórrer. Han passat tres setmanes i aquell absurd, aquella broma impossible, ja és un fet que no te volta de fulla.

Carmen, Tonica i Sión

Hauria d'acceptar el colp. Reconèixer que la Tia Sión ens ha deixat. Però no vull. "Sión ha mort", em diu Suny al telèfon.

L'evidència és clara, però prefereixo diluir-la en un torrent de pensaments que la reviu. Nego la realitat que tinc davant els ulls. No, estimada Suny, això no pot ser. Com ha de morir-se Sión?

És el mes de Setembre d'un any remot, a final de la dècada dels 60. Sión, ma mare i algunes amigues, celebren alguna alegria compartida a la casa del carrer Olivella. Siónriu, però no riu com les seves amigues. No es que riga ni millor ni pitjor. Ho fa de manera ostentosa, clarament visible, sense por a riure. Les dents, blanques i exactes, es dibuixen entre aquells llavis subtils i perfectes. I jo, apenes un pobre projecte de persona, aprenc alguna lliçó.

Intueixo, amb infantil olfacte mariner, un vent favorable, de proa, en aquell somriure i en aquells ulls que desafien a la màquina de fotos. I veig a la Gran Matriarca, a la llum de guia d'una família tan gran com diversa. I veig també un esperit irreductible, indòmit, generós, potent fins a perforar el terra amb aquell pas característic que marcaven les seves sabates elegants. Ningú a Benicarló xafarà els carrers com ho feia Sión. Només ella coneixia el secret de l'art meravellós de caminar pel poble. Si voleu conèixer de veritat Benicarló, seguïu el ressò de les passes de Sión. Clac, clac....

El Poble. Ni ciutat ni hòsties. Perdona'm l'expressió Tia, que tu eres molt d'anar a missa. Però mira per on, de tu vaig aprendre també a anar molt a la meua. No m'ho tingues en compte això de ser una mica malparlat.

A la Ràdio, quan em toca parlar de Benicarló, procuro dir "El Poble". Com a tu t'agrada. Això de la ciutat és una cosa que ni tu ni jo entenem massa. O pot ser l'entenem massa be i per això no ens agrada gens ni mica. Quin orgull això de ser de poble. Veritat, tia?

Meitat de la dècada dels anys setanta. El meu pare, Ramon, em parla amb admiració del teu bon ull per al negoci. De la intel·ligent estratègia que has dibuixat des del no res. La xicoteta tenda fosca i tenebrosa de la plaça del Mercat Vell, ara en un lloc proper però més lluminós i visible, s'ha convertit en un àmbit transcendent. Allò ja no és una merceria nebulosa. Ja no és aquella cova de tenebres on un gat malcarat va arrapar-me la cara quan era un xiquet. A saber que deguera fer-li...

Ara la tenda és el fòrum de les filòsofes, la Plaça plural d'Atenes que pot ser ha enyorat el feminisme. L'assemblea de les dones.

Final dels anys vuitanta: La meua novia m'abandona, cada tarde, a l'hora sagrada del carajillo. Prefereix la teua companya en aquelles llargues reunions de sobretaula al minúscul pis del carrer dels Alemanys, ple de dones i d'aroma a cafè negre, on es respira un ambient de secreta conspiració. S'esquerda la teoria del poder del patriarcat. A mi, tot allò, em provoca un sentiment de por inconfessable.

Època actual, any en curs. Visites amb freqüència a ma mare. Tonica t'estima com s'estima a una germana. T'acompanyo, quan marxes, fins a la porta. El teu pas és ara dubtós i insegur, però conserves l'elegància de sempre. Si Vittorio de Sica s'hagués fixat en tu, deixa anar a Sofia Loren.

Ara fa algunes setmanes que no passes per casa de la Mamà. De tant en tant truques per telèfon, i et noto una veu cansada. Tu i ella xarreu de les vostres coses. A la Mamà li costa entendre't. Jo faig com que no escolto, però penso que alguna cosa no va be.

16 de Juliol. Sona el telèfon. És Suny. Estic prenent un cafè a la terrassa del bar. Veig passar a Sión, girant la cantonada, amb pas insegur i elegant.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Sense cap mena de dubte, allò que més m'ha colpit de la revista de la setmana passada ha estat la notícia de la mort d'Isac, un jove de disset anys que ha vist truncada la seua vida per un accident de moto. Poca cosa més puc dir de tot allò que he llegit a les xarxes socials i he compartit amb amics. De vegades la vida ens porta aquests moments tan cruels que no entenem i no li trobem el sentit per enlloc. Per la meua part només volia mostrar el meu condol i afectar a la família d'aquest encantador xiquet. Aquests tràgics esdeveniments ens fan veure la vida d'una altra manera, ens acosten encara més als nostres éssers estimats i ens allunyen d'allò que per a nosaltres són grans problemes quan no són més que bajanades.

Ara vaig amb la resta de la publicació. Notícia de portada. Una vegada més, l'urbanisme. A vore si ja d'una vegada es resol aquest romanç del pla general eixe i ens deixen tranquils. Sí, ja sé que és un assumpte fonamental i bàsic per al desenvolupament del nostre poble, però ja sap vostè, senyora Garcia, que a mi tot això em carrega i no ho puc entendre. Sempre penso que hi ha massa especuladors i massa interessos pel mig o, el que és el mateix, diners. Una cosa que m'ha cridat l'atenció és que des de que es va redactar el nostre pla, ha hagut tres canvis de legislació, tres governant els mateixos. Per tot això puc deduir que un dels que van aprovar aquestes lleis a les Corts Valencianes no és altre que el nostre estimat, admirat i mau prou ben ponderat Jaime Mundo. Què vull dir amb això? Senzillament que si hi ha al nostre poble algú que coneix al detall aquesta embullada legislació urbanística no és un altre que ell, membre electe de la cambra valenciana i legislador. Sí, sí, legislador. Perquè a les Corts és on s'elaboren les lleis i estigui ben segurs que el nostre país es va estudiar de cap a peus tot aquest cos normatiu urbanístic que ens afecta tan directament. Per això li demano a la nostra alcaldessa, des d'aquestes modestes línies, que forme un consell consultiu urbanístic presidit per Jaime Mundo i que serà un important puntal pe tal de dur a bon terme l'aprovació definitiva del nostre PGOU. Com no podrà ser d'una altra manera, dins de la redacció definitiva del pla ha d'haver una important plaça o bulevard dedicat a aquest insigne legislador i parlamentari que ens ha captivat a tots amb la seua oratòria i el domini del món polític.

Ja tenim les festes damunt. Està molt bé tot això de les festes al carrer, actes per a xiquets, reducció del pressupost i recuperació d'actes que ningú sap per quin motiu havien desaparegut del programa d'actes. Però... aiiii!!! Ja se'ns ha tornat a colar, una vegada més, el coent vocabulari faller. Serà perquè el regidor és "de festes i falles". Per cert, no entenc per què les falles no estan inserides dins de la denominació de

"festes" i les hem de destacar com si aquesta carregant celebració fóra una cosa especial i fora de sèrie. Regidor de festes i ja està. Bé, com anava dient, allò que sempre ha segut la PROCLAMACIÓ de la reina de les festes i la seua cort d'honor, haja esdevingut en l'horrorosa denominació de "exaltació", com si allò fóra una demostració d'extremistes amb les seues estrofolàries consignes. De veritat, senyora Garcia, que estic una mica fart de que l'horrorós vocabulari faller es vaja imposant poc a poc dins les nostres tradicionals festes majors. Com és possible que allò que abans era el programa de festes haja acabat sent un "llibret de festes"? Per què un acte de proclamació de la reina s'ha exaltat tant? La pròxima quina serà? Que la reina i dames porten els horrorosos vestits de fallera en lloc dels tradicionals de benicarlanda? Al menys anirem a veure al gran Xavi Castillo i ens desintoxicarem una mica de tanta coentor i tanta impostura.

Acabo que es fa de nit i tinc son. No podia ser d'una altra manera. El nostre ciutadano Benjamín queixant-se perquè algú s'ha hagut de matricular a un grup on es faran les classes en la llengua dels seus pares i els seus avis. Llavors he pensat que potser té un concepte molt baix de qui s'havia de matricular. O senzillament té un concepte molt baix de la llengua dels seus avantpassats.

Animal de records (i 3)

text JOAN HERAS

En la segona part d'aquesta petita sèrie d'articles dedicats als records parlàvem d'una bellíssima cançó de l'Aute. A partir d'un joc entre la imatge d'un Aute nen i d'un Aute madur es crea un teixit de complicitats, de fils invisibles, que defineixen la pròpia identitat. Però què passa si aquestes illes, tots els naufragis, les descobertes, els dies de mar en calma, els ports que ens han acollit i tots els noms que configuren el viatge per la vida es van entel·lant, difguminant i, al capdavall, esborrant? El nostre jo, allò que en diem la identitat personal, es va definint –més enllà de tot el gruix genètic- a partir de les experiències viscudes i que, en bona part, queden enregistrades al nostre paisatge en forma de records. Què passa, doncs, quan l'efecte furibund d'una demència senil, d'un Alzheimer, va trencant el fil que uneix el bagatge dels nostres records i crea una desconexió amb tot allò que hem fet, amb allò que ens envolta, amb els noms i llocs que ens defineixen?

L'alzheimer –i parlem d'aquesta malaltia per resumir la complexa diversitat de les degeneracions neurològiques que esquerden i destrueixen els records- ens evidencia la fragilitat d'allò que som. Penso en el documental intens, cru i ple de respecte en què l'Albert Solé –sota el títol *Bucarest, La memoria perdida* (2008)- explica la vida del seu pare, Jordi Solé Tura, i de com l'Alzheimer va anar devorant la seva memòria. Ens commou anar veient com una de les figures clau de la resistència antifranquista –una de les veus de la Radio pirinaica, que precisament emetia des d'un subterrani dels afores de Bucarest- i de la política catalana i espanyola de la Transició –en definitiva, un dels pares més pares d'aquesta Constitució que avui ens dona tants maldecaps democràtics- viu en un món de placidesa familiar, ben agombolat i respectat, radicalment acollidor, però sense consciència de tot el que va fer i del que representa per a la història recent de l'Estat espanyol.

I també penso en el tractament exquisit, realista –i per tant cru i amarg però també ple d'amor- que es fa d'aquesta malaltia en la pel·lícula *el hijo de la novia* (2001). Aquesta pel·lícula argentina –dirigida per Juan José Campanella i protagonitzada per, entre d'altres, Ricardo Darín, Héctor Alterio i Norma Aleandro – és una d'aquelles pel·lícules que cal revisar perquè parla d'una manera convincent i gens ensucrada dels sentiments, de la necessitat de fer un replantejament vital en determinats moments de la vida i de la voluntat de donar amor i dignitat a una mare a qui se li van trencant els fils que la lliguen a la seva biografia. És un autèntic cant a l'amor, a la vida en totes les seves manifestacions i tot això explicat des d'una manera molt peculiar, molt diguem-ne pròpiament argentina –sense voluntat de caure en els tòpics. No patiu, no us explico la pel·lícula –i més encara el final.

Fronteres

Només vull comentar –per a qui encara no la conegui- que la història es vertebrava a partir de la voluntat d'un home –pare del protagonista- de casar-se amb la seva dona, ara que ella avança pels camins de l'alzheimer i després de 44 anys de vida en comú. Cal subrrallar l'escena en què el fill parla amb un capellà quan aquest li comunica que les autoritats eclesiàstiques no han autoritzat el casament. El debat sobre l'amor, la capacitat de decidir per un mateix, el respecte a qui ja no pot prendre una determinada decisió és, sens dubte, un dels moments clau de la pel·lícula.

Curiosament, aquest matí he seguit una entrevista radiofònica on s'explicava un projecte interessant. Des de l'Hospital Clínic de Barcelona, la Fundació Pasqual Maragall i una escola de Sabadell, es tirarà endavant aquest proper curs una experiència de buscar la banda sonora d'algunes persones que pateixen Alzheimer. L'experiència no és nova perquè ja s'ha fet als Estats Units i té com a objectiu activar la memòria implícita i, amb ella, certs mecanismes cerebrals que la malaltia els arrossega cap a l'endormiscament. No es busca tant el reconeixement concret de certes cançons ni del lloc i moment vital en què van tenir una significació especial sinó, més aviat, es busca l'activació de mecanismes profunds que mantinguin actiu tant com sigui possible l'activitat cerebral en aquests àmbits. Un projecte molt interessant i que també es fonamenta en el respecte a les persones que tenen una malaltia d'aquestes característiques.

Més enllà de la mirada estrictament mèdica sobre aquestes malalties, allò essencial és entendre que la persona que va perdent els seus records, que va sentint com es trenquen els fils que el connecten a la seva pròpia biografia, ha de sentir com a ben vius aquells fils que el lliguen càlidament amb l'amor, el respecte, la dignitat. Quan s'esquerden els fils de la pròpia memòria cal que siguin ben palpables els fils que dibuixen la certesa de l'amor. El documental, la pel·lícula i la iniciativa educativa que he comentat en aquestes ratlles evidencien que, malgrat el dolor, és possible i necessari anar teixint aquests fils d'amor i de respecte, de valoració i defensa efectiva de la dignitat de tota persona, siguin quines siguin les característiques que defineixen les circumstàncies de cadascuna de les nostres biografies.

Tornen les visites teatralitzades per a conèixer la història de Benicarló

text REDACCI

La Regidoria de Cultura ha organitzat per aquest estiu un seguit de visites teatralitzades per a donar a conèixer de manera amena i entenedora la història de Benicarló. Els propers 6 i 7 d'agost tindran lloc les visites pel Centre Històric i el poblat iber del Puig de la Nau.

El Centre Històric i el poblat iber del Puig de la Nau seran els escenaris protagonistes de les visites recreades i teatralitzades que ha organitzat la Regidoria de Cultura per a aquest estiu per tal de donar a conèixer la història de Benicarló.

Després de l'èxit de les anteriors sessions (el 16 i 17 de juliol), les visites continuaran aquest dissabte 6 d'agost a partir de les 19.00 hores amb la visita teatralitzada pel Centre Històric, a càrrec de l'empresa Aur Art. La visita, en valencià, consistirà a recrear diferents escenes pel centre de la ciutat, on s'escenificaran diferents fets rellevants de la història de Benicarló, com ara l'atorgament de la Carta Poble, la concessió del títol de vila o la recreació d'escenes i situacions de les diferents guerres (Guerra de Successió, Guerra de la Independència o guerres carlines). La visita s'iniciarà davant de l'Ajuntament.

L'endemà diumenge, dia 7 d'agost, tindrà lloc la visita teatralitzada al poblat iber del Puig de la Nau, també a càrrec

de l'empresa Aur Art. La visita, que es dividirà en dos grups, un en castellà i un altre el valencià, començarà a les 19.00 hores i consistirà a escenificar la vida quotidiana dels habitants del jaciment. En les diferents escenes participaran els principals personatges que habitaven el poblat (el pintor, la teixidora, els comerciants, els forners, els guàrdies o la sacerdotessa).

Les persones interessades a assistir a alguna de les visites s'han d'inscriure telefonant al 964 460 448

Diumenge torna el Comerç al Carrer

text REDACCI

Les botigues de Benicarló tornaran al carrer aquest diumenge 7 d'agost amb tota l'oferta del final de la temporada de rebaixes. L'horari s'ha ampliat fins a les 22.00 hores i s'han programat tallers de manualitats i activitats adreçades a grans i menuts.

El carrer Major i el carrer de Sant Joan acolliran una nova edició del Comerç al Carrer aquest diumenge 7 d'agost, organitzat conjuntament per la Regidoria de Comerç i la Unió de Comercios. Fins a 36 establiments comercials de Benicarló sortiran al carrer per oferir els seus productes. Botigues de roba, sabateries, botigues de moda infantil, de complements o perfumeries, articles de puericultura i de regal i fins i tot un estudi de fotografia seran alguns dels comerços que muntaran el seu estand amb l'objectiu d'oferir al millor preu els últims productes de la temporada. Enguany, l'horari s'ha ampliat fins a les 22.00 hores per aprofitar millor les hores de menys calor i s'han programat activitats durant tota la jornada com ara tallers de xapes, pintacares, globoflèxia i inflables per als més menuts. Amb aquesta nova edició del Comerç al Carrer, Benicarló aposta de nou per una iniciativa comercial que té una prioritat per damunt de tot: dinamitzar la ciutat i fomentar que els veïns i visitants surtin al carrer. L'horari serà de 10.00 a 22.00 hores.

ELS PEUS A TERRA

text i foto VICENT T. PERIS

Tot i la intensa intensitat de la canícula, ací estic amb vostès, estimats lectors, perquè la meua professionalitat està per damunt de les meues circumstàncies personals, familiars i amoroses. Per això el meu deure i responsabilitat envers els meus lectors em crida a no deixar-los desvalguts i mancats d'una informació que potser no els salvarà la vida, però que sí que els la farà una mica més suportable. Almenys aquesta és la meua intenció i no una altra. Perquè me n'he adonat, després de quaranta i pico d'anys, que aquella llatinada que vaig aprendre quan feia segon de BUP que deia allò de "tempus fugit", és una gran veritat, i que ara només em dedicaré a viure la vida sense fer mal a ningú i fent les coses que m'agraden. Un altre assumpte són els mitjans econòmics per a arribat a aital quimera. De moment està el papa.

Com els anava dient, ací estic jo, aguantant l'embat de les ales temperatures agreujades per l'escalfament del meu ordinador, per tal de tenir-los informats d'algunes de les notícies que no els vaig poder fer arribar la setmana passada per obra i gràcia del gran director gerent d'aquesta gran publicació que volia la meua col·laboració un dia abans del que jo hagués volgut. Però saben què els dic, estimats lectors? Que millor així, perquè després de l'assemblea de socis el papa i jo vam aprofitar i ens en vàrem anar a fer unes cervesetes i una ací, una altra allà, vam arribar a un poble de la Plana Alta que té una magnífica sala de festes on vam passar la resta de la nit. Quan el sol feia la seua aparició estel·lar per l'horitzó, els enèrgics tocs a la finestreta del nostre cotxe d'un guàrdia municipal ens van despertar. Amb la confusió de la nit, havíem deixat el cotxe aparcad de tal manera, que impedia la maniobra de sortida d'un taronger d'aquell poble que volia treure el seu Mercedes de l'aparcament de la sala de festes i el nostre Citroën Berlingo s'havia convertit en una barrera infranquejable per a la potent màquina germànica i els fums del pagès. Vam acabar tots tres esmorzant a un bar de la zona escoltant del grandeses d'aquell gran empresari de la taronja –així es feia dir– centrades, sobretot, en el seu llegendari èxit amb les dones

gràcies a les seues extraordinàries dots de seducció. Tot això mentre ensumàvem el fum del seu caliquenyo i contemplàvem la polsera d'or –massís, va recalcar- i la medalla d'una Mare de Déu d'aquella zona que ara mateix no me'n recordo quina és, però que no tenia res que envejar-li a la polsera.

Però abans de tot això, vaig assistir a l'assemblea de socis del meu estimat C.D. Benicarló, amb poca assistència de socis. Això no és cap novetat. Des de fa molts d'anys les assistències a les assemblees dels clubs sòl ser prou reduïda. Jo no sé quin és el motiu, perquè és l'ocasió que té el soci per tal de manifestar la seua opinió sobre el que ha segut la temporada i bolcar les seues crítiques o lloances cap a l'equip directiu. Des de la meua privilegiada posició, assegut a una cadira de color roig de promoció d'una coneguda marca de cervesa, vaig poder seguir amb tot detall el decurs de la reunió.

Va començar el president, Pedro Baca, fent un resum de la temporada tant en l'aspecte esportiu com social, en el qual vam coincidir tots els assistents. Jo vull destacar que el nostre camp és, amb diferència, el que diumenge a diumenge registra un major nombre d'assistents. Afirmació ratificada pel regidor d'esports Carlos Flos, que, com tothom sap, és àrbitre i volta molts de camps. Després va intervenir, amb l'assumpte de la mandarina, Pablo Ferrer, que va detallar totes i cadascuna de les partides d'ingressos i despeses de la temporada que ha finalitzat. Una explicació molt exhaustiva i detallada que va donar com a resultat un petit superàvit que va ser el colofó a una gestió econòmica brillant, austera i realista. El mateix podem dir del pressupost per a la propera temporada, que està al voltant del cinquanta mil euros, sempre tocant de peus a terra i només contant amb els ingressos que se suposa fixes.

Abans dels precs i preguntes, se li va donar la paraula al regidor d'esports que va lloar la feina feta per la junta directiva, va dir que coneixia els jugadors que s'havien fitxat i que, sense dubte, havien estat un gran encert, i per a acabar va dir que l'equip de govern estava treballant per a intentar que la propera temporada es puga solucionar el tema del mal estat de la gespa del municipal i que el pensava que seria una realitat ben aviat.

Els socis assistents ens en vam anar ben contents perquè les coses s'estan fent bé.

Acaba el Campus Internacional de Futbol Formatiu de Peníscola

text i foto VICENT FERRER

Es va clausurar a Peníscola el Campus Internacional de Futbol Formatiu, que ha sigut organitzat per la Peña Barcelonista de la ciutat. Aquesta novena edició de l'esdeveniment esportiu s'ha celebrat de l'1 al 26 de juliol i ha anat dirigida a xiquets i xiquetes d'entre 5 i 15 anys. L'alcalde peniscolà, Andrés Martínez, va destacar durant l'acte de clausura, "la important tasca formativa d'aquest esdeveniment ja consolidat que, any rere any, creix en qualitat".

L'acte de clausura començava a les 19.00 hores al Camp Municipal de Futbol Benedicto XIII de Peníscola, on es va procedir al lliurament de pilotes, medalles, diplomes, fulla d'avaluació i regals a càrrec de l'alcalde de la localitat, Andrés

Martínez; la regidor d'Esports, Raquel París; el President de la Peña Barcelonista, Jordi Sanz; el director esportiu del Campus, "Pichi" Alonso, i els entrenadors dels respectius grups.

José Orts nou Coordinador Esportiu del Club Bàsquet Benicarló

text BENICARL AL D'A foto CBB

El Club Bàsquet Benicarló segueix amb la seua forta aposta per renovar la seua estructura esportiva. A partir d'aquesta pròxima temporada, la coordinació esportiva serà a càrrec de José Orts, qui treballarà al costat del nou director esportiu, Pedro Buesa.

Com a jugador, Orts va arribar a debutar amb el Liria en la Primera Divisió Nacional (actual LEB Or), abans de jugar tres anys en la Lliga Universitària d'Estats Units. És llicenciat en Ciències de l'Esport en la Monclair State University, i especialista en Gestió i Màrqueting Esportiu.

El nou coordinador ha treballat com a assistent en els departaments de màrqueting d'equips NBA com New Jersey Nets i New York Knicks i ha sigut director de màrqueting en clubs de LEB Or com Drac Inca de Mallorca o Ford Burgos i en ACB amb Forum Valladolid.

Finalment, cal destacar la seua experiència com a representant de joves jugadors procedents de Rússia, Lituània i Estats Units.

Copisteria-Llibreria

GRÉVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)

Tel.: 964 475 698

e-mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSC!!!

la veu

de Benicarló info

Acaba el torneig de bàsquet "Memorial Víctor Pratsevall"

text i foto VICENT FERRER

El cap de setmana passat va tenir lloc l'última jornada del torneig d'estiu "Memorial Víctor Pratsevall", en memòria del que va ser gran president del club i amb el qual es van aconseguir els màxims èxits esportius. Un torneig d'estiu que va començar en la desapareguda Pista Jardí fa 30 anys i que s'ha consolidat com una cita ineludible en l'esport local cada estiu. Les finals de cadascuna de les tres categories van ocupar l'última jornada des de les 21.00 hores fins a la una de la matinada, quan va finalitzar el lliurament de trofeus.

En la faceta esportiva, els resultats van ser:

Categoria 3x3 masculí:

- Campió: Arròs al Curri
- Subcampió: Wikingos

Categoria 3x3 femení:

- Campió: Vés-te-granotes
- Subcampió: Chicago Cows

Categoria sènior:

- Campió: Agapitos Restaurant Pequín
- Subcampió: Pizzeria Mauro

Concurs triples:

- Sènior: Joel Sabaté
- Femení: Elena Baca
- Infantil Masculí: Luís Flores.

Des de l'organització es vol esmentar el suport que han tingut dels col·laboradors: Retolació Bayarri, Electro-Híper Europa; i del patrocinador principal: Transports Santos Campos. Destacar també la predisposició de l'Ajuntament, i, en particular, de la Regidoria d'Esports, facilitant tot el necessari per a disputar aquest Torneig en el Pavelló Poliesportiu Municipal. Un canvi d'ubicació que ha sigut tot un encert, donada la major afluència de públic i d'equips participants; novetat que, afegida a la incorporació d'àrbitres federats per a les semifinals i finals, ha suposat un salt de qualitat.

I, com no, agrair la col·laboració desinteressada de totes les persones (àrbitres, taules, etc.) que han ajudat durant el Torneig; al públic la seua imprescindible assistència, i als equips la seua participació. Des del Club Bàsquet Benicarló us emplacem a tots para futures edicions.

EL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ VA PARTICIPAR AMB 4 NEDADORES AL CAMPIONAT D'ESPANYA INFANTIL DE MÀLAGA

text i foto CNB

La darrera setmana de Juliol, entre els dies 28 i 31, va tindre lloc a les magnífiques instal·lacions del centre aquàtic de Màlaga, el campionat d'Espanya infantil de natació.

Allí, competint junt als millors nadadors nacionals de la categoria, el club Natació Benicarló, va presentar un equip de 4 nedadores, dirigides per l'entrenadora Miryam Martínez.

Les nedadores que s'havien classificat per al campionat foren: Júlia Barrachina (5 proves individuals i 1 prova de relleus); Gemma Labèrnia (3 proves individuals i 1 prova de relleus); Maria García (1 prova de relleus) i Marina Segura (1 prova de relleus).

Les benicarlandes estigueren acompanyades per un entusiasta grup d'aficionats durant tot el campionat.

L'equip de relleus dels 4 x100 estils (esquena, J.Barrachina, braça, G. Labèrnia, papallona, Maria García i crol, Marina Segura), va tindre una bona actuació i no es va es va quedar molt lluny de la millor marca del club de sempre.

Individualment, cal destacar que Gemma Labèrnia es va classificar per a disputar la final dels 100 braça on va aconseguir una meritòria setena posició amb un temps de 1.16.97 E. Gemma va estar raspant la possibilitat de disputar, també, la final dels 200 braça.

Júlia Barrachina, per la seua part, no va tindre el seu millor dia en la seua prova favorita, els 100 esquena, on també era candidata a final. En les altres 4 proves que va disputar, el resultat més destacat va ser als 200 lliures, on va batre el rècord històric del club Natació Benicarló amb un temps de 2.17.13 E.

Amb aquest campionat, finalitza una de les temporades esportivament més exitoses de la història del club, on s'ha aconseguit l'ascens a la divisió d'honor autonòmica, categoria on estan els 8 millors equips de la comunitat; s'han

obtingut grans èxits als campionats autonòmics amb mínimes de participació (4 títols de campió autonòmic individual; 4 subcampionats autonòmics individuals, 2 subcampionats autonòmics de relleus i 2 bronzes autonòmics individuals) i no menys important, s'han classificat nedadors benicarlandos per als campionats nacionals de categoria infantil, júnior i absoluta.

